

Skrytá história štyridsiateho verša – číslo dvadsaťpäť

Ezechiel číslo šesť

Jeff Pippenger

2026-08-11

Čerpal som z pasáže v Testimonies, ktorá predkladá rozličné línie pravdy v súvislosti so skúsenosťou Ezechiela, Izaiáša a Jána vo svätyni. Ján sa obrátil, aby videl hlas za sebou v prvej kapitole Zjavenia.

Bol som v Duchu v deň Pánov a počul som za sebou veľký hlas ako zvuk poľnice, ktorý hovoril: Ja som Alfa i Omega, prvý i posledný; a čo vidíš, napíš do knihy a pošli siedmim cirkvám, ktoré sú v Ázii: do Efezu, do Smyrny, do Pergama, do Tyatír, do Sard, do Filadelfie a do Laodicey. A obrátil som sa, aby som videl hlas, ktorý so mnou hovoril. A keď som sa obrátil, videl som sedem zlatých svietnikov. Zjavenie 1:10–12.

Z ostrova Patmos a potom do nebeskej svätyně, kde Ján vidí videnie Krista, o ktorom nás informuje sestra Whiteová, ide o to isté videnie, aké videl Daniel v desiatej kapitole svojej knihy.

„V tých dňoch som ja, Daniel, trúchlil celé tri týždne. Jedol som len neutešený chlieb, mäso ani víno nevošlo do mojich úst, ani som sa vôbec nepomazal.... Potom som pozdvihol svoje oči a pozrel som, a hľa, istý muž, odetý do ľanového rúcha, ktorého bedrá boli opásané rýdzim zlatom z Úfazu. Jeho telo bolo ako chryzolit, jeho tvár ako blesk, jeho oči ako ohnivé pochodne, jeho ramená a jeho nohy farbou ako leštený bronz a hlas jeho slov ako hlas zástupu“ (Daniel 10:2–6).

„Tento opis sa podobá tomu, ktorý podal Ján, keď sa mu Kristus zjavil na ostrove Patmos. Nikto menší než Boží Syn sa zjavil Danielovi. Náš Pán prichádza s iným nebeským poslom, aby Daniela poučil o tom, čo sa stane v posledných dňoch.“ Sanctified Life, 49.

Prvých deväť veršov ukazuje, ako sa Zjavenie Ježiša Krista odpečatuje tesne pred uzavretím doby ľudskej skúšky. Zjavenie dal Boh Ježišovi, ktorý ho dal Gabrielovi, ktorý ho odovzdal Jánovi s poverením, aby Ján poslal posolstvo siedmim cirkvám. Izaiáš dostal svoje poverenie urobiť to isté v šiestej kapitole a Ezechiel dostal ten istý príkaz v druhej a tretej kapitole. Ján je vážnym, keď dostáva svoje poverenie, Ezechiel a Daniel sú zajatcami v Babylone a Izaiáš žije v období dejín bezbožného judského kráľa Achaza.

„V kolesách boli kolesá, usporiadané tak zložito, že sa Ezechielovi na prvý pohľad zdalo, akoby v tom bol samý zmätok. Keď sa však pohybovali, bolo to s nádhernou presnosťou a v dokonalej súhre. Tieto kolesá uvádzali do pohybu nebeské bytosti a nadovšetko, na slávnom zaŕiavom tróne, bol Večný; zatiaľ čo okolo trónu sa klenula obopínajúca dúha, symbol milosti a lásky. Premožený strašnou slávou toho výjavu padol Ezechiel na svoju tvár, keď mu hlas prikázal, aby vstal a počul slovo Hospodinovo. Potom mu bolo dané posolstvo výstrahy pre Izrael.“ Testimonies, 751.

Potom som počul hlas Pána, ktorý hovoril: Koho pošlem a kto pôjde za nás? A ja som povedal: Hľa, tu som; pošli mňa. Izaiáš 6,8.

„Toto videnie bolo dané Ezechielowi v čase, keď jeho myseľ bola naplnená chmúrnymi predtuchami. Videl krajinu svojich otcov ležať spustošenú...”

„Podobne, keď sa Boh chystal zjaviť milovanému Jánovi dejiny cirkvi pre budúce veky, dal mu uistenie o Spasiteľovom záujme a starostlivosti o svoj ľud tým, že mu zjavil ,Toho, ktorý sa podobal Synovi človeka‘, kráčajúceho medzi svietnikmi, ktoré symbolizovali sedem cirkví. ...“

„Tieto poučenia sú na náš úžitok. Potrebujeme upevniť svoju vieru v Boha, lebo bezprostredne pred nami je čas, ktorý bude skúšať ľudské duše. ...“

„Stojíme na prahu veľkých a slávnostných udalostí. Proroctvo sa rýchlo naplňa. Pán je pri dverách. Čoskoro sa pred nami otvorí obdobie nesmierného záujmu pre všetkých žijúcich. Spory minulosti budú znovu oživené; vzniknú nové spory. Výjavy, ktoré sa majú odohrať v našom svete, sa nám ešte ani nesnívali. Satan pôsobí prostredníctvom ľudských nástrojov. Tí, ktorí sa usilujú zmeniť Ústavu a zabezpečiť zákon vynucujúci zachovávanie nedele, si len málo uvedomujú, aký bude výsledok. Kríza je už bezprostredne pred nami.”

„Boží služobníci sa však v tejto veľkej kríze nemajú spoliehať sami na seba. Vo videniach daných Izaiášovi, Ezechielowi a Jánovi vidíme, ako úzko je nebo spojené s udalosťami odohrávajúcimi sa na zemi a aká veľká je Božia starostlivosť o tých, ktorí sú Mu verní. Svet nie je bez vládca. Program budúcich udalostí je v rukách Pána. Vznešenosť nebies má vo svojej vlastnej správe osud národov, ako aj záležitosti svojej cirkvi. ...“

„V Ezechielovom videní mal Boh svoju ruku pod krídlami cherubínov. To má poučiť Jeho služobníkov, že úspech im prináša božská moc. Bude s nimi pôsobiť, ak odložia nepravosť a stanú sa čistými v srdci i v živote.

„Jasné svetlo, ktoré sa pohybuje medzi živými bytosťami s rýchlosťou blesku, predstavuje rýchlosť, s akou toto dielo napokon postúpi vpred až k dokončeniu. ...“

„Bratia, teraz nie je čas na smútenie a zúfalstvo, nie je čas poddávať sa pochybnostiam a nevere. Kristus teraz nie je Spasiteľom v Jozefovom novom hrobe, uzavretom veľkým kameňom a zapečatenom rímskou pečatou; máme vzkrieseného Spasiteľa. On je Kráľ, Hospodin zástupov; sedí medzi cherubínmi; a uprostred zápasu a zmätku národov stále stráži svoj ľud. Ten, ktorý vládne na nebesiach, je našim Spasiteľom. On odmeriava každú skúšku. Dohliada na pec ohňa, ktorá musí preskúšať každú dušu. Keď budú pevnosti kráľov zvrhnuté, keď šípy Božieho hnevu preniknú srdcia Jeho nepriateľov, Jeho ľud bude v Jeho rukách v bezpečí.“ Testimonies, zväzok 5, 752–754.

Štyria biblickí svedkovia dosvedčujú skutočnosť, že posolstvo Zjavenia Ježiša Krista je dané tým osobám, ktoré sú predobrazené skúsenosťami tohto proroka vo svätyni. Keď vstupujeme do nebeskej svätyně, dostávame posolstvo, ktoré nám bolo určené zvestovať. „Pecný oheň“, ktorý skúša „každú dušu“, je pecou z tretej kapitoly Malachiáša.

Ale kto bude môcť obstáť v deň jeho príchodu? a kto sa udrží, keď sa zjaví? Lebo je ako oheň taviča a ako lúh valchárov. A bude sedieť ako tavič a čistič striebra; a očistí synov Léviho a prečistí ich ako zlato a striebro, aby prinášali Hospodinovi obeť v spravodlivosti. Vtedy bude obeť Júdu a Jeruzalema príjemná Hospodinovi ako za dávnych dní a ako v predošliých rokoch. Malachiáš 3:2–4.

Rafinér vie, že striebro bolo v peci správny čas vtedy, keď je striebro také čisté, že odráža tvár rafinéra. Táto skutočnosť o tom, ako sa v staroveku rafinovalo striebro, je v súlade s kauzatívnym slovesom „marah“, ktoré Daniel videl v desiatej kapitole. V týchto posledných dňoch Pán vedie svoj ľud do svätyne, aby preskúšal, očistil a vyčistil kandidátov, ktorí majú byť súčasťou zástavy sto štyridsiatich štyroch tisícov. V tomto časovom období „bude s“ nami „pracovať“, „ak“ „odložíme nepravosť a staneme sa čistými v srdci i v živote“. Niektorí, ako v Danielovi desať, pred touto skúsenosťou utekajú, ale tí, ktorých symbolizuje Daniel, uvidia veľké zrkadlové videnie zjavenia Ježiša Krista a, ako ukazuje Izaiáš, ich pery sa dotknú uhlíka z oltára a budú očistení a pripravení odovzdať posolstvo najprv odpadlej cirkvi a potom svetu.

Posolstvo je predložené tým verným dušiam vo svätyni. Levitikus dvadsaťtri, keď sa zosúladí s obdobím Letníc, je určený na to, aby odrážal Archu zmluvy v Najsvätejšom mieste. Vierou štruktúra posolstiev tejto kapitoly označuje tri medzníky v rámci posvätných dejín, v ktorých je skúška pece dovŕšená. Božsky hlboká — prorocká štruktúra dvadsiatej tretej kapitoly umožňuje študentovi proroctiev umiestniť Ezechiela do prvého verša prvej kapitoly.

A stalo sa v tridsiatom roku, vo štvrtom mesiaci, na piaty deň mesiaca, keď som bol medzi zajatcami pri rieke Kebár, že sa otvorili nebesia a videl som videnia Božie. Na piaty deň mesiaca — bol to piaty rok zajatia kráľa Jojachina. Ezechiel 1,1.2.

Ako kňaz v čase zapečatovania sto štyridsiatich štyroch tisíc je Ezechiel v tridsiatom roku sedemnásteho jubilejného cyklu, päť rokov pred tretím z troch obliehaní Jeruzalema Nabuchodonozorom v roku 587 pred Kr. Tridsiaty rok vo verši je tridsať rokov po najväčšom prebudení starozmluvných dejín a je to piaty deň piateho roku, čím sa na Ezechielovo svedectvo kladie číslo päť. V prvých dvoch veršoch nachádzame číslo tridsať označené raz a číslo päť spomenuté trikrát. V štruktúre dvadsiatej tretej kapitoly Levitika zosúladenej s letničným obdobím druhá skúška, predstavená číslom tridsať, siaha až po sviatok trúb, päť dní k nanebovstúpeniu Krista, potom päť dní ku dňu zmierenia, potom päť dní k orientačnému bodu predstavujúcemu skorý (Letnice) aj neskorý (Stánky) dážď. Štruktúra predkladá tridsať, po ktorom nasledujú tri kroky po päť. Ezechiel je v chráme a štruktúra dvadsiatej tretej kapitoly Levitika je Archou.

Dejiny dosvedčujú skutočnosť, že Ezechiel sa v tomto bode nachádza päť rokov pred symbolickým obliehaním, ktoré sa uzatvára ako predobraz čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona, znázorneného zničením Jeruzalema. Číslo „päť“ je prvoradým prvkom usporiadania Levitika dvadsaťtri, podobne ako aj číslo tridsať.

V týchto článkoch bolo ukázané, že keď sa prvých dvadsaťdva veršov kapitoly zosúladí s poslednými dvadsiatimi dvoma veršami a potom sa tieto dve línie po dvadsiatich dvoch veršoch spolu zosúladia s obdobím Letníc, trojkrovový proces skúšky, ktorý je pecným ohňom Malachiáša,

je jasne znázornený. Tieto tri kroky majú v prvom a treťom kroku svoju alfu a omegu, ktorá pozostáva zo série štyroch medzníkov predstavujúcich jeden krok.

Pascha, po ktorej nasleduje sviatok nekvasených chlebov, po ňom obetovanie prvotiny jačmeňa, a potom „päť“ dní do konca sviatku nekvasených chlebov. Tieto štyri medzníky tvoria prvú skúšku a Ježiš vždy znázorňuje koniec začiatkom; aj tretia skúška je tvorená štyrmi medzníkmi. Sviatok trúbenia, potom nanebovstúpenie Krista, po ktorom nasleduje Deň zmierenia, a potom o päť dní neskôr príchod Letníc aj Stánkov. Letnice sú symbolom skorého dažďa a Stánky sú symbolom neskorého dažďa. V modeli z Levitikus dvadsaťtri sa Letnice aj Stánky zhodujú.

Radujte sa teda, synovia Siona, a plesajte v Hospodinovi, svojom Bohu, lebo vám dal včasný dážď v spravodlivej miere a zošle vám dážď, včasný dážď i neskorý dážď v prvom mesiaci.
Joel 2:23.

Záverečný proces skúšania a očisťovania sa začal 31. decembra 2023. Prvou skúškou bola základná skúška, symbolizovaná sporom o „lupičov tvojho ľudu“, ktorý rozdelil skupinu, ktorá bola už predtým skúšaná sklamaním z 18. júla 2020.

„V dejinách a prorocke Božie slovo zobrazuje dlhotrvajúci zápas medzi pravdou a bludom. Tento zápas stále pokračuje. To, čo už bolo, sa bude opakovať. Staré spory budú znovu oživené a nové teórie budú neustále vznikať. Boží ľud, ktorý vo svojej viere a v naplnení prorockta zohral úlohu pri ohlasovaní posolstiev prvého, druhého a tretieho anjela, však vie, kde stojí. Má skúsenosť vzácnejšiu než rýdze zlato. Má stáť pevne ako skala a nechvejne sa pridržať počiatku svojej dôvery až do konca.“ Manuscript Releases, zväzok 1, 47.

V Levitikovi dvadsiatej tretej kapitole je prvá skúška znázornená prorockou kombináciou troch udalostí, po ktorých o päť dní neskôr nasleduje záver sviatku nekvasených chlebov. Pascha bola prvým dňom, sviatok nekvasených chlebov bol druhým dňom a obeť prvotín bola tretím dňom. O päť dní neskôr sa sviatok nekvasených chlebov skončil. Prorocká štruktúra prvej z troch skúšok je znázornená aj v tretej a záverečnej skúške. V tomto treťom medzníku, pozostávajúcom z troch medzníkov, po ktorých nasleduje jeden, je sviatok trúb prvým dňom a Kristovo nanebovstúpenie nasleduje o päť dní neskôr, potom o ďalších päť dní nasleduje Deň zmierenia a potom o päť dní neskôr Turíce aj sviatok stánkov označujú čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, ktorý je v knihe Ezechiela znázornený ako zničenie Jeruzalema.

Medzi koncom sviatku nekvasených chlebov a sviatkom trúb je tridsať dní, ktoré nielenže predstavujú symbol kňaza, ale aj druhú skúšku z troch skúšok znázornených v rámci Božského obrazu.

Krst Krista znázorňuje tri míľniky Paschy, nekvaseného chleba a prvotín, pretože tieto tri míľniky predstavujú Kristovu smrť, pochovanie a vzkriesenie. Tieto tri kroky sú nasledované piatimi dňami až k štvrtému kroku, predstavovanému koncom sviatku nekvaseného chleba. Krst predkladá tieto tri kroky v jednom krátkom okamihu, keď Ján pokrstil svojho Mesiáša. Jarné sviatky oddeľujú tieto tri kroky vždy jedným dňom a jesenné sviatky oddeľujú tieto tri kroky piatimi dňami.

Keď uplatníme prvú skúšku jarných sviatkov ako spojenie troch medzníkov, po ktorých nasleduje o päť dní jeden medzník, a potom uplatníme jesenné sviatky ako tri medzníky, po ktorých o päť dní nasleduje jeden medzník, ustanovuje sa prorocká štruktúra, ktorá pozostáva z alfa medzníka troch, po ktorom nasleduje päť dní, po čom nasleduje tridsať dní, a tretia skúška jesenných sviatkov ako medzník troch, po ktorom nasleduje päť dní — táto štruktúra znázorňuje prvú skúšku ako zahŕňajúcu spolu päť dní, po ktorej nasleduje druhá skúška tridsiatich dní, ktoré dosahujú k tretiemu medzníku piatich dní. Päť plus tridsať plus päť je štyridsať ($5 + 30 + 5 = 40$).

Po Kristovom krste bezprostredne nasledovalo štyridsať dní, ktoré sa zavŕšili tromi skúškami. Oveľa viac možno rozpoznať v štruktúre dvadsiatej tretej kapitoly Levitika v spojení s obdobím Letníc, no na inej úrovni táto kapitola predstavuje Archu v Najsvätejšom mieste.

Jarné a jesenné sviatky v tretej Mojžišovej, dvadsiatej tretej kapitole, sú umiestnené uprostred dvoch sobôt. Tieto dve soboty predstavujú dvoch zakrývajúcich cherubov a orientačné body letničného obdobia, zosúladené s treťou Mojžišovou, dvadsiatou treťou kapitolou, predstavujú Archu a dvoch zakrývajúcich cherubov. Ezechiel je v prvej kapitole vzatý do svätyne a keď je tam vzatý, nachádza sa päť dní pred obliehaním, ktoré vedie k zničeniu Jeruzalema, predobrazu čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona. Nedeľný zákon je v tretej Mojžišovej, dvadsiatej tretej kapitole, predstavený Letnicami a Sviatkom stánkov. Ezechiel je v tridsiatom roku a tridsať je obdobím druhej z troch skúšok, ktoré tvoria ohnivú pec Malachiáša tri. Druhá skúška je predstavená tridsiatimi dňami, tak ako je Ezechiel v tridsiatom roku sedemnásteho jubilejného cyklu, ktorý sa začal pri Joziášovej Veľkej Pasche, ako ju označujú historici. Ezechiel je päť rokov pred obliehaním, ktoré trvalo osemnásť mesiacov, a je v chráme, ktorý je prostredkom troch posledných skúšok, čo očisťujú a preosievajú ostatok. Peter bol v Cézarei Filipovej (Paniu), takisto uprostred troch skúšok, ako to predstavujú Panium (Cézarea Filipova), vrch Premenenia a kríž.

V roku 592 pred Kr. je Ezechiel nadprirodzene učinенý „nemým“ a hovorí len vtedy, keď mu Boh otvorí ústa. Tento stav trvá až do pádu Jeruzalema v roku 585/6 pred Kr. Boh spôsobil, že prehovoril, keď sa začalo obliehanie, v deň, keď zomrela „túžba“ jeho „očí“, no nebolo mu dovolené hovoriť slobodne, kým nepadol Jeruzalem, „túžba“ očí Izraela. Pád Jeruzalema predstavuje čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, a práve tam bol aj otec Jána Krstiteľ'a, kňaz ôsmej triedy, ktorý bol učinенý nemým počas služby v chráme, kde bol aj Ezechiel (vo videní), takisto učinенý nemým asi na deväť mesiacov. Až na ôsmy deň po Jánovom narodení, keď bol Ján obrezávaný, mu bolo dovolené hovoriť. Dvaja proroci učinení nemými v svätyni. Tretím prorokom, ktorý bol učinенý nemým pri pohľade na Krista vo svätyni, bol Daniel. V desiatej kapitole je Daniel vo svätyni, a práve keď sa ho druhý raz z troch dotýkajú, je učinенý nemým. V strednom bode je Daniel učinенý nemým.

A keď ku mne prehovoril takými slovami, obrátil som svoju tvár k zemi a onemel som. A hľa, čosi podobné synom ľudským sa dotklo mojich pier; vtedy som otvoril svoje ústa, hovoril som a povedal tomu, ktorý stál pred mnou: Ó, môj pane, pre videnie sa na mňa obrátili moje bolesti a nezostala vo mne nijaká sila. Daniel 10:15, 16.

Hovorenie

Symbolika „hovorenia“ je vyznačená pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, keď Spojené štáty hovoria ako drak, Balámove oslica hovorí, Habakukovo videnie hovorí a neklame. Traja nemí proroci, ktorí onemeli, kým boli vo svätyni, hovoria pri zničení Jeruzalema. U Zachariáša hovorí, aby potvrdil, že nové meno jeho syna je správne, a tak predobrazuje filadelfských, ktorí dostávajú nové meno.

Toho, kto zvíťazí, učiním stĺpom v chráme svojho Boha, a nevyjde viacej von; a napíšem na neho meno svojho Boha a meno mesta svojho Boha, nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od môjho Boha; a napíšem na neho svoje nové meno. Zjavenie 3:12.

Zachariáš dostal tabuľku, aby na ňu napísal nové rodinné meno Jána.

A stalo sa, že na ôsmy deň prišli obrezať dieťa; a nazývali ho Zachariášom podľa mena jeho otca. Jeho matka však odpovedala a povedala: Nie tak; ale bude sa volať Ján. I povedali jej: Niet nikoho z tvojho príbuzenstva, kto by sa nazýval týmto menom. A dávali znamenie jeho otcovi, ako by chcel, aby sa volal. On si vyžiadal tabuľku a napísal, hovoriac: Jeho meno je Ján. A všetci sa divili. A hneď sa mu otvorili ústa a uvoľnil sa mu jazyk, i hovoril a chválil Boha. Lukáš 1:59–64.

Jánovo nové meno je v súlade s cirkvou vo Filadelfii a meno Zachariáš je v súlade s Laodiceou, ako ju predstavuje Zachariášova nevera vo posolstvo tretieho anjela. Všetci proroci hovoria o posledných dňoch a posledné dni sú dejinami tretieho anjela. Preto anjel, ktorý priniesol toto posolstvo, musí byť tretím anjelom. Zachariáš odmietol pochopiť, že Pán obide laodicejskú Cirkev adventistov siedmeho dňa. O obnovení hlasu u týchto prorokov by sa dalo povedať viac, ale budeme pokračovať smerom k pochopeniu Joziášovej prorockej línie.

Jóšijovo koleso

Zaoberali sme sa sedemnástym jubilejným cyklom, ktorý sa začal pri Joziášovej Pasche v roku 622 pred Kr., ale Joziášova línia sa začína dávno pred rokom 622 pred Kr. Vzburá Izraela, ktorá priviedla Saula na trón ako prvého kráľa Izraela, vyznačila štyridsať rokov, počas ktorých vládol kráľ Saul, po nich nasledovalo štyridsať rokov, počas ktorých vládol kráľ Dávid, a potom štyridsať rokov, počas ktorých vládol Šalamún. Odmietnutie Boha, ktoré tak urazilo proroka Samuela, nastalo v roku 1097 pred Kr. a začína prorockú líniu vzbury, ktorá sa skončila na kríži, keď Židia vyhlásili, že nemajú kráľa, iba Cézara.

Ale oni kričali: Preč s ním, preč s ním, ukrižuj ho! Pilát im povedal: Vášho kráľa mám ukrižovať? Veľkňazi odpovedali: Nemáme kráľa, iba cisára. Ján 19,15.

V roku 1097 vládli traja králi, každý po štyridsať rokov, až do smrti Šalamúna v roku 977 pred Kr., keď sa kráľovstvo potom rozdelilo na sever a juh.

A potom žiadali kráľa; a Boh im dal Saula, syna Císovho, muža z pokolenia Benjamínovho, na štyridsať rokov. Skutky 13:21.

Dávid mal tridsať rokov, keď začal kraľovať, a kraľoval štyridsať rokov. V Hebrone kraľoval nad Judom sedem rokov a šesť mesiacov; a v Jeruzaleme kraľoval tridsaťtri rokov nad celým

Izraelom i Judom. 2. Samuelova 2:4, 5.

Šalamúnova vláda sa začala v roku 971 pred Kr.; základy Chrámu boli položené vo štvrtom roku Šalamúnovej vlády (967 pred Kr.). Stavba trvala sedem rokov (1. Kráľov 6:37–38) a Chrám bol dokončený v ôsmom mesiaci jedenásteho roku Šalamúnovej vlády. Slávnostné posvätenie sa uskutočnilo v siedmom mesiaci (v mesiaci Etaním), počas sviatku Stánkov (1. Kráľov 8; 2. Kroník 5–7). Králi, Chrám i národ sú v dejinách každý predstavení obdobím štyristo deväťdesiatich rokov, ktoré zreteľne vyznačuje prorocké obdobie vo vzťahu buď ku kráľom, Chrámu, alebo národu.

Daniel bol odvedený do zajatia v roku 607 pred Kr., hoci väčšina biblických chronológov uvádza rok 605 pred Kr. Historický záznam musí byť v súlade s prorockým svedectvom a symbolika udalostí, ktoré sú historicky vyznačené na dejinnej línii začínajúcej túžbou po kráľovi v roku 1097 pred Kr., na základe viacerých prorockých svedkov vyžaduje, aby sa za správne určenie považoval rok 607 pred Kr., a nie 605 pred Kr. Rok 607 pred Kr. označuje koniec štyristo deväťdesiatich rokov v línii kráľov, no zároveň začína jedno z troch hlavných zobrazení sedemdesiatich rokov, ktoré sa na tejto línii vyskytujú. Rok 607 pred Kr. označuje koniec sedemdesiatich rokov, ktoré sa začali zajatím Menašeho v roku 677 pred Kr. Prvé zobrazenie symbolu štyristo deväťdesiatich rokov (ktoré má na tejto línii troch svedkov) sa uzatvára tam, kde sa končí jedno z troch svedectiev sedemdesiatich rokov a kde sa začína ďalšie svedectvo sedemdesiatich rokov; matematická štruktúra svedčí v prospech roku 607 pred Kr., napriek názoru, že Daniel bol odvedený do zajatia v roku 605 pred Kr.

V línii, ktorá obsahuje obdobie 490 rokov spojené s kráľmi od roku 1097 pred Kr. až do roku 607 pred Kr., sa nachádza aj 490 rokov od posvätenia Šalamúnovho chrámu až po posvätenie chrámu po návrate z vyhnanstva Zorobábelom v roku 516 pred Kr. Týchto 490 rokov pozostáva zo 420 rokov od Šalamúnovho posvätenia v jeho jedenástom roku, ku ktorým sa pripočítava 70 rokov, počas ktorých bol chrám za zajatia spustošený, čo spolu tvorí 490 rokov. Tretí Artaxerxov dekrét prišiel o 59 rokov neskôr, v roku 457 pred Kr., a označuje začiatok 490 rokov, ktoré boli „určené“ (odťaté, Daniel 9:24) pre Boží ľud a ktoré sa skončili v roku 34 ukameňovaním Štefana. V prorockej línii, ktorá sa začína základným odpadnutím, totiž odmietnutím Boha a Ducha proroctva v roku 1097 pred Kr., a končí sa tým, keď Štefan videl Krista stáť po pravici Boha, sa, prirodzene, nachádza aj mnoho iných hlbokých chronologických svedectiev. V rámci tohto svedectva nachádzame prorocké koleso Joziáša.

Hovorím „základné odpadnutie“, lebo začiatok línii označuje chvíľu, keď Izrael zavrhol Boha ako Kráľa vo svojej túžbe mať svetského kráľa, čím sa vyznačuje základ izraelskej ľudskej monarchie. Píšem to aj vo vzťahu ku kolesu Joziáša, ktorého meno znamená „základ Boha“, lebo je symbolom zároveň základu i základného odpadnutia Božieho ľudu.

Keď Šalamún zomrel a dvanásť kmeňov sa rozdelilo na sever a juh, neposlušný prorok pokarhal Jeroboamovo zasvätenie podvodného systému uctievania a jeho pokarhanie obsahovalo proroctvo o prichádzajúcom kráľovi menom Joziáš. Pri základnom odpadnutí Jeroboama a desiatich severných kmeňov bolo predpovedané proroctvo o Joziášovi a jeho reforme, ktorá je označená veľkou Paschou roku 622 pred Kr. Táto obnova bola vyvolaná objavením Mojžišových spisov a

vyhlásením súdu nad Božím ľudom pre jeho neustále odpadnutie. Keď boli kráľovi Joziášovi čítané slová z Mojžišových spisov, vyvolalo to najväčšiu reformu v dejinách Starého zákona. Proroctvo o budúcom dieťati, ktoré sa malo narodiť a malo sa volať Joziáš, obsahovalo aj prorocké odsúdenie základného odpadnutia, ktoré neposlušný prorok vyslovil proti kráľovi Jeroboamovi.

Kliatba Mojžiša, ako ju nazýva Daniel, je „sedem časov“ z Levitika dvadsiatej šiestej kapitoly a stala sa základným objavom Williama Millera, ktorý je symbolom základných právd adventizmu. Zmocnenie Millerovho posolstva 11. augusta 1840 bolo spôsobené dielom „Joziáša“ Litcha v rokoch 1838 a 1840. V roku 1863 boli tieto základy odložené bokom a „sedem časov“ sa stalo symbolom nielen základných právd filadelfských milleritov, ale aj symbolom vzbury laodicejského millerizmu proti základom. Dejiny milleritov prvého a druhého anjela obsahujú symboliku „Joziáša“, ktorá sa v dejinách sto štyridsaťštyritisíc zopakuje do posledného písmena. Koleso Joziáša siaha späť až k čarodejníctvu kráľa Saula a potom až k vyplútiu laodicejskej cirkvi adventistov siedmeho dňa pri nedeľnom zákone. Joziášovo koleso v Ezechielovi sa teraz odpečatľuje ako vyvrcholenie zapečatľovania sto štyridsaťštyritisíc.

V ďalšom článku budeme pokračovať v týchto veciach.